

מה הקשר בין מועמר קד'אפי, למלחמת ההתשה, טבח מחנה ספייקר וטבח ה-7 באוקטובר?

רועי פולניצר מנסה להסביר את הסיבה מדוע חמאס ניסה להשתמש במתודת הקזת הדם בטבח ה-7 באוקטובר

מאז ה-7 באוקטובר ערב אני רוצה לכתוב את הכתבה הזו. בכתבה זו אנסה להציג את הקשר שעובר לי בראש בין ארבעת המונחים הללו.

מועמר קד'אפי

מועמר קדאפי הוא כידוע שליט לוב לשעבר שסיים את חייו ב-20 באוקטובר 2011 תחילה על ידי כך שעבר אונס שרשרת על ידי מעל ל-10 בדואים לובים כל אחד משבט בדואי שונה ובסוף קיבל כדור אקדח בראש על מכסה מנוע של סובארו 89.

נסביר כי קד'אפי מגיע משבט הקד'אפה (القذافي) וכי לוב מורכבת ממיסק של עשרות שבטים ערבים וברברים. אחד מהשבטים הללו נקרא שבט בני מוסא (על שם האב הקדמון של שבט זה). מאחר ושבט בני מוסא מאז ומתמיד היה שבט קטן יחסית שמורכב ברובו מנשים (צאצאי השבט הם ברובם אבן אל-בנאת) והרבה פחות מגברים, הרי שמסורתית לשבט זה היו פחות לוחמים בכל דור ודור יחסית לשבטים האחרים בלוב (כי בראיה השבטית הגברים הם הלוחמים בעוד הנשים אמורות לשבת בבית, ללדת ולגדל לוחמים לעתיד).

על מנת לשרוד במדבר הלובי בין שבטים גדולים וחזקים יותר, שבט בני מוסא הבין שהוא צריך לייצר הרתעה. איך מייצרים הרתעה? השבט החליט שהאויב צריך שישמו יצא למרחקים כשבט אכזרי, קטן אך מסוכן ולכן מעתה ואילך (לפני מעל למאה וחמישים שנה לערך) בקרבות שלו מול שבטים אחרים הוא לא רק יסתפק בהריגת האויב, אלא גם באונס אויביו (חיים או מתים כאחד), עריפת ראשיהם, שריפתם בחיים, כריתת אברייהם בין אם כדי לקחת את האיברים הללו (אף, אצבע או פיך) כתבטיים ובין אם כדי לאוכלם חיים (כלומר, נא) או על האש (مشوي) וכיוצא באלה מעשים של מפלצות.

אז אנחנו מבינים ששבט קטן יחסית מצליח להטיל אימה, מורא ופחד על שבטים גדולים יותר על ידי הרג מזועזע, התעללות בגופות, אונס אנשים וגופות, עריפת ראשים, שריפת אנשים חיים, כריתת איברים וכיוצא באלה מעשים מזועזעים והכל כדי להרתיע את השבטים האחרים מלטפל בו. קד'אפה = מקיזי הדם בערבית לובית.

מלחמת ההתשה

מלחמת ההתשה החלה יום למחרת מלחמת ששת הימים ונמשכה כ-3 שנים ו-8 שבועות. מלחמת ההתשה, הייתה ניסיון של מצרים, שחטפה מפלה ובעיקר השפלה קשה במלחמת ששת הימים מצה"ל, להקיז את דמם של חיילי צה"ל בשיטת הסלמי, כלומר, מהלך שבו מדי יום הורגים לפחות חייל ישראלי אחד בקו תעלת סואץ על ידי צליפה, הפגזות ארטילוריות ולפגזות פושטות קומנדו מצריות.

מי שהחליט על המלחמה הזו כמו גם על אופיה הוה לא אחר מאשר נשיא מצרים דאז, שונא ישראל מוצהר גמאל עבד אל נאצר (שבחיותו קצין בצבא המצרי כותר על ידי הצבא הישראלי במלחמת העצמאות בכיס פלוגיה, נכנע והוחזר למצרים. פלוגיה הישראלית כמובן ולא פלוגיה העירקאית). נאצר, בחר למלחמה זו את השם אשר יסמן את מטרתה. מלחמת ההתשה נשמעת כמו מלחמה משעממת של ספרניות בבית אריאלה. אז נאצר בחר לה את השם "חרב אל-אסתנזאף" שתירגומה לערבית הוא מלחמת הקזת הדם. בשים לב לאובססיה שיש לערבים שאינם פלסטיניים לדם בכלל ולהקזת דם בפרט.

מטרתה של חרב אל-אסתנזאף לא הייתה להתיש את צה"ל כאם להרתיע את צה"ל מלהתעסק עם צבא מצרים (וזאת לאחר 2 מערכות מוצלחות של צה"ל מול הצבא המצרי, הן ב-56 במבצע סיני והן ב-67 במלחמת ששת הימים שבהן ידו של צה"ל הייתה על העליונה באופן מובהק וברור, צה"ל שנוהל על ידי אשכנזים שורדי שואה ולא על ידי קוקסינלים בוגרי קרן וקסנר). עד היום בוגרי מלחמת ששת הימים שלחמו גם במלחמת יום כיפור מעידים על כך שהמלחמה הקשה ביותר מבין השתיים הייתה דווקא חרב אל-אסתנזאף. לא רק בגלל ששתי המלחמות הראשונות ביחד לא נמשכו יותר מחודש בעוד שהאחרונה נמשכה יותר מ-3 שנים, אלא בגלל כמות האבדות היומיומית לאורך תקופה ארוכה. חיילינו הסתובבו עם בקו התעלה עם לוח מטרר על המצח במשך 3 שנים ונטבחו כברווזים במטבח.

אז אנחנו מבינים שצבא מצרים מנסה (אולי גם מצליח חלקית) להטיל אימה על צה"ל הגדול על ידי הרג שיטתי יומיומי של חיילי צה"ל בקו התעלה במשך 3 שנים באמצעות ירי צלפים, הפגזות מרגמות ותותחם ופשיטות קומנדו מצריות (אינני יודע לומר האם פשיטות קומנדו אלו לוו בשימוש בלביאורים הידועים לשמצה שבהם נעשה שימוש במלחמת יום כיפור כדי לשרוף את לוחמי צה"ל בקו המעוזים ולמעשה הזכירו ללוחמים כיצד הנאצים שרפו את גופות היהודים בתנורים). חרב אל-אסתנזאף = מלחמת הקזת הדם.

טבח מחנה ספייקר

ב-12 ביוני 2014 ארגון דעא"ש (ראשי תיבות בערבית של "המדינה האיסלאמית בעיראק ושאם", כאשר "שאם" הוא כינוי לסוריה הגדולה) ביצע התקפת פתע על מחנה ספייקר (בסיס טיכרונים של הצבא העיראקי) בסמוך לעיר טיכרית (עיר הולדתו של סדאם חוסיין) שעל גדות נהר החידקל. במסגרת הטבח, לוחמי דעאש הוציאו להורג בצורה אכזרית של ירי, עריפת ראשים וכריתת איברים כ-1,700 טיכרונים לא סונים (בעיקר שיעים ונוצרים). אפקט האכזריות ביחד עם המספר הגדול של גופות הנשחטות נהרה ובשדות הסמוכים לעשה תוך צילום הזעזועים ובהול לפייסבוק "עשה את העבודה" ואכן הצבא העיראקי נטש את עמדותיו, והותיר מאחוריו לדעאש טנקים,

נגמ"שים האמרים ושלל ציוד אמריקאי יקר ומשוכלל שאילולא היה מגיע לידי דעאש ספק עם דעאש יכול היה להתפשט על שטח כה נרחב במהירות כה קצרה. סרטוני הסנאף (כינוי לסרטונים המציגים רצח ואלימות קיצונית אמיתיים) שפירסם דעאש שכללו עריפת ראשים, כריתת איברים, אכילת כבדים של אנשי צבא עיראק ועוד הטילו פחד רב על לוחמי צבא עיראק. פחד אשר גרם להם לנוס על נפשם ולא להילחם בדעאש (למרות שמספרית ומבחינת אמצעי לחימה הוא יכל בקלות לחסל את דעאש בקרב), כי הסוף הרי ברור ומופיע בסרטים שהועלו על ידי דעאש לפייסבוק. כלומר, לוחמה פסיכולוגית או כפרפרזה על הפרסומת המפוסמת ברדיו משנות ה-90 ("הפרסום ברדיו עובד"): הפרסום בפייסבוק עובד.

טבח ה-7 באוקטובר

ב-7 באוקטובר השנה ביצע ארגון החמאס התקפת פתע על קיבוצי ומושבי עוטף עזה, לא רק במטרה לכבוש ישוב אלא כדי להפחיד ולהרתיע את צה"ל ומדינת ישראל. השיטה שבה בחר חמאס היא שיטתו של שבט הקד'אפה: הרג מזועזע, התעללות בגופות, אונס אנשים וגופות, עריפת ראשים, שריפת אנשים חיים, כריתת איברים וכיוצא באלה מעשים מזועזעים. המטרה הייתה להטיל פחד ומורא על מדינת ישראל בכלל ואת לוחמי צה"ל בפרט.

חמאס בנה על כך, שמה שעבד לדעאש לצורך כיבוש העיר מוסול (בצפון עיראק) מידי הכורדים בשלהי יוני 2014 (הקרב שנוצח טכנית על ידי דעאש כי הכורדים ברחו לאחר שראו את הסירטונים מהטבח במחנה ספייקר) יעבוד גם לו. לאמור- שסירטוני הסנאף שלו יפחידו את לוחמי צה"ל, אשר מפחד שראשם ינותק מגופם ינטשו את יחידותיהם (ממש כפי שעשו חיילי צבא עיראק לאחר טבח ספייקר), יזרקו את הנשק, ינפחו סירות גומי ויתחילו לחתור לקפריסין ובכך הלכה למעשה תיסלל לו הדרך לכיבוש ישראל ושיחרור ירושלים.

אז מה הבנו? הבנו שהקזת דם בשיטות ברבריות מפחידות אפילו שבטים ברבריים במדבר הלובי, פגעו במשך 3 שנים במורל של חיילי צה"ל בקו התעלה לאחר מלחמת ששת הימים ובמיוחד שיתקו את הצבא העיראקי והצבא הכורדי מלהילחם בדעאש ברבעון השני של שנת 2014. חמאס חשב ששימוש בשיטה זו של הרג אכזרי של אזרחים ולוחמים במספרים גדולים יטיל פחד ואימה על מדינת ישראל וצה"ל וזאת לאור ניתוח ועיבוד כל מה שנאמר באולפני ערוצי 12, 13 ו-11 במשך 10 החודשים הראשונים של שנת 2023 כמו גם לאור הפגנות המחאה והסרבנות של טייסי צה"ל והשלעבריים.

האכזריות והמספרים הבלתי נתפסים של טבח ה-7 באוקטובר נועדו להרתיע את צה"ל ואת עם ישראל מלטפל בחמאס. אך למזלנו, במקרה שלנו חמאס יצר בדיוק את האפקט ההפוך. היהודים הבינו שהם "עם הגב לקיר" וכשהיהודים בישראל ב-75 השנים האחרונות מרגישים שהם עם הגב לקיר (להבדיל מאלה שלא היה להם כוח מגן באותם ימים), אז הם נלחמים עד לניצחון. למה? כי חפצי חיים הם היהודים.